ఖైదీ సీరియల్

(పదమూడవ భాగము)

"మనం తప్పించుకుకెళ్ళేందుకు ఉపయోగిస్తాయని తెచ్చావనుకున్నాను, తుపాకుల్ని. నువ్వుకూడా వాళ్ళతో దొంగతనానికెళ్ళాందుకని చెప్పాక నిరుత్సాహంగాక మరేమవుతుంది." అంది డెల్లా.

"వీళ్ళనుంచి మంచితోనే మనం వీడ్కోలుపుచ్చుకుందాం.ఆనాయకుడికిచాలా వరకు మనభాషనేర్పాను. రెండుమూడు దొంగతనాల్లోసాయంచేస్తే చాలు. అతను మనల్ని అనవసరంగా ఇక్కడుంచడు. చెప్పివెళ్ళవచ్చు. అప్పుడుకూడా ఎలావెళ్ళాలి? ఎక్కడికి వెళ్ళాలి? అన్నసమస్యలుంటాయి. అతనిసాయం మనకా సమస్య బహుశాలేకుండాచేస్తాయేమో ఎవరుచూశారు." అనునయంగా అన్నాను.

"వద్దు! వద్దు! ఇక్కడే అడ్డమైన ఆకులుతింటూ ఖైదీల్లా పడివుందాం!" అందిడెల్లాకోపంగా.

ఆమెతో వాదించి లాభంలేదనిపించింది. తెచ్చినతుపాకులు మూలగావెపెట్టివెళ్ళిపడుకున్నాను విశ్రాంతి తీసుకుందామని.

డెల్లామల్లగా వచ్చి నాప్రక్క కూర్చుంది.

"అయితే వాళ్ళతోనువ్వు రాత్రికిసముద్రంపైకిపోతున్నావా? "అడిగింది. "ఆ! రమ్మన్నారు!" అన్నాను.

"రాజ్‌సముద్రంమీద దొంగతనాలు ఎంతదారుణమైనవో, భయంకరమైనవో నాకన్నా నీకెక్కువతెలుసు. షిప్‌లోవున్నవాళ్ళు తిరగబడి కాల్పులు సాగిస్తేనాదురదృష్టంవల్లనీకేమయినాజరిగితే? ఆలోచించు. తోడు నువ్వున్నావన్నధైర్యంతో నున్నాను. ఆతోడు లేదనితెలిశాక ఈ మూక నన్నెలా చిత్రహింసల పాలు జేస్తుందో ఆలోచించు. దయచేసి నామీద ప్రేమతోకాకున్నా, కనీసం కరుణతోనైనా నీప్రయాణం మానుకో!" అందిడెల్లా.

"అదెలాసాధ్యం! మంచితో మనల్నిఖైదు చేశారు. రానంటే బలవంతంగానైనా తీసుకెళ్ళేశక్తివాళ్ళకుంది." అన్నాను నేను.

"అంతగా అతను పట్టుపడితే నన్నుకూడా తీసుకెళ్ళు. చావు బతుకుల్లో కలసివున్నట్లన్నా వుంటుంది." అందిడెల్లా.

"అదిఅడుగుతాను!" అన్నాను.

తృప్తిగానిట్టూర్పు వదలందిడెల్లా. నేను మెల్లిగా కళ్ళు మూసుకున్నాను. నాకన్నాముందే డెల్లా నిద్రలోకొరిగిపోవడం గమనించాను.

ఆమెనుమొదటిసారి చూచినసంఘటన గుర్తొచ్చింది. అపుడు తాజాగా విరిసిన రోజాలా వుండేది. ఎండ, వానా, గాలీ, రకరకాలయిన తిండీ, నడక, అధైర్య ంఅన్నీప్రోగయి ఆమెఅందాన్ని సగం చేశాయి. నేనుఎలాఉన్నాను చూసుకుందా మనుకున్నాను. అక్కడెక్కడా అద్దంకనుపించలేదు. బహుశా నేనుకూడాబాగా మారిపోయివుంటాననపించింది.

రాత్రికి దొంగతనానికి పోయినప్పుడు షిప్‌లో ఎక్కడైనా అద్దంకనుపిస్తే నామొహంనేను చూసుకోనాలన్నకోరిక కలిగింది. రెండు గంటలతర్వాతలేచాను. అప్పటికేడెల్లా లేచివెళ్ళిపోయింది

వెలుపలకు. మాకు కట్టినగుడిసెకు వెనుకవేపు చిన్నసీళ్ల గుంట వుంది. మా కాలకృత్యాలు తీర్చుకునేందుకు, స్నానపానాదులు ముగించుకునేందుకు, నీళ్ళు త్రాగేటందుకు దానిపైన ఆధార పడివున్నాం.

స్నానం ముగించుకొస్తూ కనుపించిందిడెల్లా. అబట్టల్లో, తల విరబోసుకొని, మర్మావయవాల్ని పెద్దఆకుల్తో కప్పుకొని, వెలుతురును బీల్చుకుంటూ వస్తూంటే, ఆమెగూడా అడవి మనిషిలా కనుపించింది. వాళ్లకూ, డెల్లాకు ఒక్కటేతేడా వాళ్ళు కాస్త భయంకరంగా వుంటారు. ఈమె అలావుండదు.

"ఏమిటలా క్రొత్తగాచూస్తున్నావ్? అడిగింది.

"క్రొత్తగాకనుపించే అందాల్ని క్రొత్తగానేచూడాలి!" అన్నాను

"నేనుచెప్పిందీ గుర్తుందా? మరచిపోయావా?"

"ఎలామరుస్తాను. గుర్తుంది." అన్నాను.

"నువ్వు వెళ్ళేప్పుడు ఒకతుపాకీ ఇక్కడవుంచి వెళ్ళు!"

"ఎందుకు?"

"అతను పట్టినపట్టు విడువకుండానువ్వు రావలసిందేననీ,నన్ను తీసుకురావద్దనీ అంటే, కనీసం ప్రాణరక్షణకన్నా ఉపయోగి స్తుందది".

"అలాగే! అయినా ఆపరిస్థితిరాదు అతన్ని వొప్పించగలను." అన్నాను నేను కూడానీళ్లగుంటవైపు దారితీస్తూ.

నాపనులన్నీ ముగించుకునేసరికి చీకటిపడింది.

డెల్లాకుధైర్యంచెప్పి, గూడెంకు బయలుదేరాను కాలినడకన. కొంతదూరంవెళ్ళేసరికి నాకెదురుగా ఒకస్త్రీ పరుగెత్తుకురావడం కనుపించింది. ఆమె వెనుక దూరాన ఏదో జంతువు తరుము కుంటూ వస్తూంది.

ఆమెవచ్చి నన్ను ఘట్టిగా పట్టుకుంది.

వాళ్లభాషలోనే అడిగాను ఆమెను. ఎందుకలా పరుగెత్తుతున్నావని.

కట్టెపుల్లలకోసం తనుఅడవిలోకి వచ్చాననీ, అడవిపందొకటి వెంటపడిందనీ భయపడి పరుగెత్తుకొస్తున్నాననీ చెప్పింది. అంతలోనే ఆకుల్ని తొక్కుకుంటూ గలగలశబ్దంచేస్తూ దగ్గరలోకి వచ్చేసిందా పంది.

తుపాకీపె కెత్తాను. గురిచూసి, టక్కున ట్రిగ్గర్‌నొక్కాను చీకటిని మెరుపుల్తోచీల్చుకుంటూవెళ్ళి పంది తలకు తగిలింది.

గుండు తగలగానే పల్టీలుకొట్టింది. తుపాకీగుండు కలిగించినబాధకు, దానివొంటికున్న ముళ్ళునిక్క బొడుచుకుని వున్నాయి అదిమనుషుల్ని వాటితో గీకినాచాలు చర్మం చినిగి, మాంసపు కండలు తెగి, ఎముకలువిరిగి, నిముషాల్లో ప్రాణాలు పోతాయి.

పందిమళ్లా లేచింది. నావైపు వచ్చేందుకు ప్రయత్నంచేస్తున్నట్లుతోచింది. మళ్ళా గన్‌పైకెత్తాను. గురిచూశాను. రెండడుగులుముందుకు వేశాను. భయంతో బిక్కచచ్చిన ఆడని స్త్రీ నన్ను ఘట్టిగా అదిమి పట్టుకొవడంతో ముందుకు అడుగు వెయ్యడానికి ఆమె బరువును కూడాలాగవలసి రావడంతో ఆయాసంవేసింది.

ట్రిగ్గర్ నొక్కాను. మరోగుండు దూసుకుపోయింది. ఈ మారు పొట్టకు రంధ్రంపొడిచింది నేను విడిచిన గుండు. అడవి పంది కుప్పకూలి పోయింది. ఎడంచేత్తో మెడను కరచుకున్న ఆమెచేతుల్ని తోసేశాను.

ఎత్తైన ఆమె అచ్ఛాదన లేని వక్షోజాలు నా వీపుకు గుచ్చుకున్నాయి. రక్తంలో చార్జర్ పెట్టినట్లు కరెంటు పుట్టింది. అయినా తమాయించుకొని వెనక్కుతిరిగాను. ఆమె

సిగ్గుతో కళ్ళుదించుకొనివుంది.

అంతకు ముందు పున్నమి రాత్రినాడు ఆడవాళ్ల గూడెంకు డెల్లాకోసం వెళ్ళినప్పుడు, ఆగూడెంలోవున్న అందర్నీబాగానేచూశాను. కానీ ఇప్పుడు నాముందున్న స్త్రీకనుపించ లేదు వాళ్లలో.

వేరేగుంపుకు చెందిన మనిషేమోనన్న అనుమానంకలిగింది. ఆమెనడిగాను. నాబాషవిని ఆశ్చర్యపోయి "నీకెలాతెలుసు మా భాష!" అంది.

"నేర్చుకున్నాను. ఇంతకూనువ్వు ఎవరిముఠాకు సంబంధించినదానివి?"అడిగాను. ఏదో పేరుచెప్పి,ఆముఠాలో వున్నానంది.

అదీవిలోనున్న మూడుముఠాల్లో ఆమెనాకు సంబంధించిన ముఠాలోనిదికాదని తెలుసు. అంతకుముందు యుద్ధంజరిగిన ఎదుటవాళ్లకు సంబంధించిన మనిషాలేక, ఈ రెండుగాక, మూడో ముఠాలూకాని ఆలోచించాను. అమెనెలా అడగాలో అర్థంగాక ఆలోచించసాగాను.

"నువ్వున్నముఠా ఈమధ్య యుద్ధంచేసిందా?" అడిగాను.

"చేసింది. కొద్దిరోజులక్రితం. ఎందుకు? అడిగిందామె.

"ఊరికే! నువ్వుఎవరితాలూకో తెలుసుకుందామని అడిగాను, అన్నాను.

"నువ్వుచాలా బాగున్నావు." అంటూ ఠక్కున నాపైకురికికౌగిలించుకుని, ఎముకలు విరిగేలా, నాశరీరాన్ని తనబాహుబంధంలో బిగించింది.

బలవంతంగా ఆపట్టు విడిపించుకుని దూరంగా జరిగాను

"ఎందుకలా తోసేస్తావ్?" అడిగిందికోపంగా.

"మీరు అడవిమనుషులు మీతోచాలా జాగ్రత్తగా వుండాలి లేకుంటే మీముఠా, నాముఠాఒకట్టై గొంతుకోస్తారునన్ను," అన్నాను.

"ఇక్కడెవరూలేరుగా! మావాళ్లకు తెలీదులే!" అందిచిన్నగా

"అయినాసరే! నువ్వు వెంటనేవెళ్లిపో!" కోపంగాఅరిచాను.

"వెళ్లను. నీమీద నాకు ఇష్టంగావుంది. అదితీరాకేపోతాను. అందిమొండిగా.

నాకుభయంతోపాటు కోపంకూడాపుట్టుకొచ్చింది. ప్రక్క నెవరన్నా మాగూడెంమనిషి వుండివుంటే బాగుండుననిపించింది

"నీతోనాకు అనవసరం. నేనువెళ్తున్నాను." అన్నానుముందు కు కదుల్తూ.

ఆమె టక్కుననాకు అడ్డంగాపడి రెండు కాళ్లబందించిపట్టు కుంది. గుంజుకున్నాను. లాక్కున్నాను. ఎలాగైనా ఆపట్టు తప్పిం చుకునిపారిపోవాలని ప్రయత్నించాను. ఆమెది ఉడుంపట్టు విడి పించుకోవడం నావల్లకాలేదు ఇకలాభంలేదని తుపాకీపైకెత్తి, ఆ మెతలకు గూరిపెట్టాను.

"మర్యాదగావదులు! లేకుంటే ఆపందిని కాల్చినట్లు నిన్నూ కాల్చి చంపుతాను." అన్నాను బెదరిస్తూ.

"చంపెయ్! నేను మాత్రంవదలను. నేనుచచ్చాక మాగూడెం వాళ్లఎటూ వస్తారు. ఎలాచచ్చింది చూస్తారు. తుపాకితో కాల్చి చంపే తెలివివున్న మనిషివి నువ్వొక్కడివేనన్న విషయం సుల భంగా తెలుసుకుంటారు. ఆతర్వాత మానాయకుడితో విష యాలుచెపుతారు. అతనుకూడా నిన్నుకాపాడలేడు. ఇలాంటి విష యాల్లో మేమంతా ఒక్కటే. చంపెయ్!" అంది ధైర్యంగా.

అడకత్తెరలో ఇరుక్కున్నట్లయింది.

నాకెటూతోచలేదు. చీకటి దట్టంగా పేరుకుని పోయింది. నాకోసంనాయకుడూ, అతని అనుచరులూ ఎదురుచూడటం ప్రారంభిస్తారు. ఒకవేళనేను రాకుంటే కంగారుపడి నామకాం కువెళ్తారు. డెల్లాకునేను బయలుదేరివెళ్ళి చాలా సేపయిందని

సప్లిమెంట్ పోటీ-9

43,44,45,46,47 అంకెలను తీసుకొని, మీకు నచ్చిన వరుస క్రమంలో, ఈ క్రింది గళ్ళలో పూరించండి. మీ జవాబులను ఒక పోస్టుకార్డు సైజు తెల్లకాగితంపై వ్రాసి, దానితో 75 పైసల పోస్టలు స్టాంపులు జతపరచి, ఈ నెల 30 వ తేదీలోగా మాకు చేర్చాలి.

మా ఆఫీసులో సీలువేసిన జవాబుతో సరిపోలిన జవాబుకు ఒక ఏడాది పత్రిక లేదా సప్లిమెంట్ ఉచితంగా పంపుతాం. ఈ పోటీలో అందరూ పాల్గొనవచ్చును.

ఒక్కొక్కరు 3 కూపన్లకు మించి పంపకూడదు. ప్రతి కూపనుకు 75 పైసల పోస్టలు స్టాంపులు పంపాలి. ఫలితాలు జులై 75 నెల మాస పత్రికలో చూడండి.

ముఖచిత్ర వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ నెల "సప్లిమెంట్" ముఖ చిత్రాలు పరిశీలించండి. రెండింటికి సంబంధం ఉండేటట్లుగా ఒక్క మాటలోగాని, చిన్న వాక్యంలోగాని, చక్కటి వ్యాఖ్యలు ఒక పోస్టుకార్డు సైజు తెల్ల కాగితంపై వ్రాసి, ఈ నెల 10 వ తేదీ లోపల మాకు చేరేటట్లు పంపండి. ఒక్కొక్కరు ఎన్ని వ్యాఖ్యలైనా పంపవచ్చు.

మాకు వచ్చిన వ్యాఖ్యలలో అత్యుత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రు. 20/- లు నగదు బహుమతి పంపుతాము.

దీనిలో "హోమ్‌డెలివరీ" సభ్యులు మాత్రమే పాల్గొనాలి. సభ్యులు కానివారు తమ సభ్యత్వ రుసుము పంపుతూ వ్యాఖ్యలు పంపవచ్చును. ఫలితాలు వచ్చే నెల మాస పత్రికలో ప్రచురించ బడతాయి.

—ఎడిటర్.

చెప్తుంది. దాంతోవాళ్ళు నాకేమయిందోనని వెతుక్కుంటూ బయలుదేరి ఇటువైపుగా వస్తారు. వచ్చినేను వాళ్ల తాలూకు ఆడమనిషితో ఒంటరిగా వుండటం చూశారంటే......

ఆపైన ఆలోచించలేక పోయాను.

నాకంటూ ప్రత్యేకంగా ఒక ఆడమనిషి వుందనీ, ఆమెను నావెంట తెచ్చుకున్నాననీ, మాజాతినియమం ప్రకారం ఆమెను తప్పమరెవ్వరినీ తాకగూడదనీ చెప్పాను. అంతావిని, తనపట్టు మరింత ఘట్టిచేసింది తప్పనన్ను వదలలేదు.

వాళ్లఇలాకా మనుషులు ఏక్షణంలోనైనా వచ్చేప్రమాదంవుం దనీ, నాకోసం ఆతృతగా ఎదురు చూస్తుంటారనీ, దయచేసి వదలి పెట్టమని నచ్చచెప్ప ప్రయత్నంచేశాను.

నేను చెప్పే కొద్దీ ఆమెపట్టుదల ఎక్కువైంది.

అప్పటకి దాదాపు పదిహేనునిముషాలనుంచి మాఇద్దరిమధ్య గొడవ జరుగుతూంది. ఇకపొడిగించి లాభంలేదనిపించిది. అడవి మనిషి. అందులో ఉద్రేకంతో మత్తెక్కివుంది. ఆమెకు సాంప్ర దాయం, మంచీ, అనేవేని అర్థమయ్యేట్లుగానీ, పదిమంది కంట పడితే ఎదురొచ్చే ప్రమాదభయముగానీ లేవని తోచిందినాకు.

అరక్షణంకళ్ళుమూసుకుని అలోచించాను.

మనస్సుకు, మనస్సాక్షికీ, వ్యతిరేకంగా, కేవలంనాప్రాణాల్ని నేను కాపాడు కోవడంకోసం, ఆమెను అతితొందరగా వదిలించు కోవడంకోసం, ఆమెకోరిక తీర్చేందుకు నిర్ణయించు కొన్నాను.

"నీకోరిక తీరుస్తాను! లే!" అన్నాను.

లేడిలాఒక్కగెంతులొ లేచి నిలుచుందినాముందు. నాచేతుల్ని ఆమెచేతుల్తో ఘట్టిగాపట్టుకుంది.

అరగంట తర్వాత నన్ను అయిష్టంగా వదలివ్లెందామె. ఆమె

చెట్లల్లో కలసి పోయాక నేను మెల్లగా వెనక్కివచ్చి తుపాకీ తీసుకొని దారిపట్టాను.

నేను చంపినపంది వెల్లికిలా పడివుందక్కడే!

"నేను గూడెంచేరేసరికి జనమంతా ఆయుధాలతో సన్నద్ధులై వున్నారు. "ఏమిటింత ఆలస్యమైంది.?" అడిగాడు నాయకుడు

" వొంట్లో బాగాలేదు. నీరసంగావుంది. మీతోరాలేనను కుంటాను. " అన్నాను

" ఇవ్వాళ నువ్వుతోడు వున్నానని ఆనందంగావుందిమాకు. నువ్వు చెయ్యవలసిందేమీ లేదు. నడవలేకుంటేచెప్పు నావాళ్ళు మోసుకొస్తారు." అన్నాడు నాయకుడు.

"అదికాదు?"

నామాటకు ఎదురుచెప్పవద్దు. నీకోరికలెన్నో తీర్చాను. వెంట తోడుగా రమ్మంటున్నాను." అన్నాడు నాయకుడు.

నాకూడా ఆవిషయంగురించి వాదనపొడిగించడం ఇష్టం లేకపోయింది.

"డెల్లా ఒంటరిగా వుండాలక్కడ. నేనుఇలా వెళ్తున్నానని చెప్తే భయపడింది. నన్ను మానెయ్యకుంది. అదివీలుగాకుంటే తన్ను వెంటతీసుకువెళ్లమంది. అందుకేకాస్త వెనుక అడుగు వేశాను." అన్నానునేను.

"ఆమె గురించి కంగారు పడకు. మీకుకాపలాగా వుంచిన మనుషుల్నినిన్నవచ్చెయ్య మన్నాను. వాళ్లనుపంపుతాను."అన్నాను.

. "అయినా ఆమెకు తృప్తిగావుండదు నాకుసముద్రంలో ఏ మన్నా జరుగుతుందేమోనన్న భయంతో తల్లడిల్లి పోతుంది. అందుకే నావెంటరావాలని పట్టుబట్టింది". అన్నాను.

"స్త్రీప్రాణాలకు ఏవిధమైన భయంలేదు. అనసరమైతే నాము ఠామెత్తాన్ని బలిపెడతాను. ఆడవాళ్ళుమనతో రాకూడదు. అది

మంచిదికాదు.'' అన్నాడు నాయకుడు.

నేను ఆలోచనలో పడ్డాను.

''ఆమెకు అక్కడ వుండడం భయంగావుంటే మా ఆడ వాళ్ల గూడెంకు పంపిస్తాను. మన మొచ్చిందాకా అక్కడే వుంటుంది.'' అన్నాడు నాయకుడు.

అలాంటి సూచనకు డెల్లా ఒప్పుకోదని నాకు తెలుసు. అయినా అలా చెయ్యడం మంచిదనిపించింది. ఒంటరిగా వుండి పిచ్చి పిచ్చి ఆలోచనలు చేసుకుంటుందెమోనన్న అపనమ్మకం కూడా నాకు వుంది.

అలాగే చేద్దాం! మనం బయలుదేరుదాము ఎంత టైవ్ు వుంది.'' అడిగాను.

ఆకాశం కేసి చూసి, నాకు ఒక నక్షత్రాన్ని చూపిస్తూ అది అక్కడ్నుంచి రెండు బారలు పైకి పోయాక కదులు దాం అన్నాడు.

అతనితో చెప్పి ఇద్దరు అడవి మనుషుల్నితోడు తీసుకొని నా గుడిసెకు తిరిగి వచ్చాను. డెల్లాకు జరిగిందంతా చెప్పి, ఒంటరిగా వుండేందుకు, అష్ట కష్టాలు పడి ఒప్పించాను. ఆమె ఆడవాళ్లున్న గూడెంకు వెళ్లడానికి వెనుకంజ వేసింది. అక్కడా, ఇక్కడా ఒంటరిగానే వుండడమవుతుంది. కాబట్టి సాయంగా ఇద్దరు మనుషుల్ని వదలివెళ్లమని చెప్పింది. నావెంట వచ్చిన మనుషులిద్దర్నీ ఆమెకు చూపించి, వాళ్ళు చేయవలసింది, చెప్పి, వదలి వేశాను అక్కడే. తిరిగి గూడెంకు బయలుదేరి వచ్చాను.

(సశేషం)